

gets forhandlinger sp. 3874-3878, 4289-4300, 10103-10104 og 10164-10167.

Bestemmelsen bygger på et forslag fra udvalget vedrørende revision af ophavsretslovgivningen, jf. betænkning nr. 944/1982 om båndafgifter, sanktioner og påtale. I betænkningen anføres det, at de dagældende regler med strafmaksimum på 3 måneders hæfte og privat påtale var utilstrækkelige til at beskytte området. Udvalget fremhævede, at der var misforhold mellem den strafferetlige vurdering af f.eks. berigelses-kriminalitet og grove ophavsretskrænkelser. Udvalget foreslog et strafmaksimum på fængsel i 1 år og 6 måneder, således at hele straffebestemmelsen i ophavsretsloven indledtes med »Med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.« Der henvises til betænkningen side 80ff.

I det lovforslag, der blev fremsat på baggrund af betænkningen, anvendtes i § 55, stk. 2, den formulering, der fortsat anvendes (nu § 76, stk. 2). Der blev alene foreslået et strafmaksimum på 1 år og ikke som foreslået af udvalget 1 år og 6 måneder.

Bestemmelsen i § 76, stk. 2, forudsætter som nævnt, at der er tale om erhvervsmæssig fremstilling og spredning. Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd ikke krænkelser af eneretten til tilrådighedsstilling af værker mv. på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, jf. ophavsretslovens § 2, stk. 4, nr. 1, 2. led. Det at stille værker mv. ulovligt til rådighed på Internettet kan således kun straffes med bøde, jf. stk. 1.

Ophavsretslovens § 77, stk. 1, indeholder et bødesanktioneret forbud mod import af ulovlige værker mv., når importen sker for at gøre værkerne mv. tilgængelige for almenheden. Efter § 77, stk. 2, finder bestemmelsen i § 76, stk. 2, tilsvarende anvendelse på forsætlige overtrædelser af bestemmelsen i stk. 1. Således straffes forsætlige, erhvervsmæssige overtrædelser af § 77, stk. 1, under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Særligt skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge, hvis overtrædelserne vedrører et betydeligt antal eksemplarer, eller hvis der ved overtrædelserne tilsigtes en betydelig vinding.

Efter ophavsretslovens § 82 påtales overtrædelser, som omfattes af § 76, stk. 2, eller § 77, stk. 2, af det offentlige, når den forurettede begærer det.

2.1.4. *Straffelovens § 153*

Efter straffelovens § 263, stk. 1, nr. 1, er det strafbart uberettiget at bryde eller unddrage nogen et brev, telegram eller anden lukket meddelelse eller optegnel-

se eller at gøre sig bekendt med indholdet heraf. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Straffelovens kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv. indeholder i § 153 en bestemmelse, der fastsætter en højere straf, når et sådant forhold begås af nogen, der er ansat ved post-, jernbane- eller telegrafvæsenet, eller når den pågældende medvirker til, at udenforstående gør det.

Når nogen, som virker i post- eller telegrafvæsenets tjeneste, ulovligt åbner, tilintetgør eller uretmæssigt tilegner sig forsendelser eller understøtter en anden i en sådan adfærd, straffes han eller hun med fængsel indtil 3 år, jf. straffelovens § 153, stk. 1.

På samme måde straffes efter straffelovens § 153, stk. 2, den, som virker i statstelegrafvæsenets eller et offentligt anerkendt telegrafanlægs tjeneste, når han eller hun »tilintetgør, forvansker eller understår et samme til befordring overgivet telegram eller understøtter en anden i sådan adfærd«.

Bestemmelsen i straffelovens § 153 er – når det bortses fra ændringen ved lov nr. 433 af 31. maj 2000 om bl.a. afskaffelse af hæftestrafpen – uændret siden borgerlig straffelovs ikrafttræden i 1933. Der henvises til bl.a. Rigsdagstidende 1924-25, tillæg A, sp. 3348 (§ 155).

2.2. *Brydensholt-udvalgets overvejelser og forslag vedrørende informationskrænkelser*

2.2.1. *Uberettiget brug af adgangsmidler*

2.2.1.1. Det er Brydensholt-udvalgets grundlæggende synspunkt, at der ligger en så væsentlig interesse i at beskytte IT-samfundet mod uberettigede angreb, at hensynet hertil kan begrunde, at der i et vist omfang etableres en meget tidlig strafferetlig beskyttelse.

Efter udvalgets opfattelse bør uberettiget brug af adgangsmidler til henholdsvis kommercielle og ikke-kommercielle informationssystemer reguleres i 2 forskellige bestemmelser i straffeloven, jf. nedenfor under pkt. 2.2.1.2. og 2.2.1.3. Der henvises til betænkning nr. 1417/2002 om IT-kriminalitet, side 63f og 139f.

Udvalget har valgt at anvende betegnelsen »informationssystem« i stedet for den i straffelovens § 263, stk. 2, anvendte betegnelse »anlæg til elektronisk databehandling« under henvisning til, at informationssystem er neutralt i forhold til mulige teknologiske løsninger. Udvalget anfører endvidere, at der med denne betegnelse samtidig er foretaget en afgrænsning over for tilfælde, hvor der uberettiget skaffes adgang til en »udsendelse«, hvor arten af og tidspunktet